Universitätsbibliothek Paderborn

S. Francisci Xaverii E Societate Iesv Indiarvm Apostoli Novarvm Epistolarvm Libri Septem

Francisco <de Javier>

Romæ, 1667

Epistola XII. Eidem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-46129

Visual Library

ſatis accipientem quantulum illud ipſum quod extundere potuiſti. Ego quidem ſic me conſolor in ſimilibus ærumnis. Dominus Deus ſit ſemper tecum, & det nobis ſuam gratiam, ut ſemper ipſi ſerviamus. Vale. Manapare XIII. Kal. Aprilis Anno CIƆIƆXLIV.

Tuus in Chriſto Frater.

Franciſcus.

EPISTOLA XII.

EIDEM.

CAriſſime in Chriſto Frater. Nullis ſatis exprimere tibi verbis poſſem quanto urgear deſiderio ad vos in iſtam Oram eundi. Confirmo tibi ut rem veriſſimam, ſi hoc ipſo die contingeret copia navis iſthuc ſolventis, me continuò profecturum. Nunc venerunt ad me tres nobiles ex comitatu Regis Travancoris, conquerentes de Luſitano quodam, quem ajunt prehendiſſe Paranai mancipium iſtius Principis Iniquitribirimi, ac vinctum perduxiſſe Punicalem, audirique

ab eo jactatum, à ſe transferendum Tutucurinum. Cum cognoveris quid in re ſit; ſcribe, quæſo te, ad Præfectum eâ de re. Et ſi quidem illic reperiatur ille Luſitanus, quicunque demùm ſit, omni efficaciâ da operam ut captivus ſtatim liberetur. Quod ſi aliquid Luſitano debet, deferatur querela ad ejus Principem, ſtatuturum utique quod æquum erit, & jus ſuum, prout ſolet, noſtris ſervaturum. Serò quidem hoc conſulitur. nam eâ viâ gradiendum ab initio fuerat. nec ſubditus Regis Socij, eo inconſulto, ex loco ditionis ejus debuerat corripi. Sic præpoſterè fortes, Hoſtibus parcimus; Amicos deprædamur. Præcludit hæc injuria mihi aditum ad Regem alioqui benevolum. quâ enim ſapientiâ os obijcerem indignationi Aulæ frementis recenti ſenſu contumeliæ tam gravis? Ignoſco iræ illorum juſtâ utique cauſâ exardeſcenti. quàm enim eſt intolerabile agi ferrique ab ijs qui Socij vocantur famulos Regis Amici in ipſâ ejus terrâ, ipſius aſſenſu nec expectato nec petito: id quod ne tempore quidem Pularum penè tyrannicè ibi olim dominantium, fuiſſe attentatum fando unquam ſit auditum? Equidem quid conſilij capiam neſcio; ita mihi

rationes agendi ac cavendi conturbat omn
inconſultiſſima audacis hominis eruptio. Im
petus me capit hinc evolandi. quid enim am
pliùs tempus terimus, inter homines ſecu
riſſimos juſti reſpectûs omnis; nec pen
quidquam habere ſolitos, quo Religionis. qu
Reipublicæ damno cupiditatibus obſequantu
ſuis? præſertim quorum temeritas impuni
tate alitur. Cui enim eſt obſcurum, ſi ca
ſtigati, ut meruerant, nuper fuiſſent qui
illo Myoparone furtum impudentiſſimum fe
cerunt, Luſitanos in auſa nunc ſimilia non
fuiſſe prorupturos? Vix aberit quin irritatu
inſultu tam procaci Travancoris Rex ſiniſtr
aliquid in Chriſtianos ſibi ſubditos conſulat.
Scribas velim Præfecto, quàm mihi moleſtum
acciderit iſtud in mancipio Regis Travanco
ris perpetratum plagium, ob damna quæ
inde imminent maxima, præter cæteram
invidiam facinoris improbi. Ego penè de-
crevi nunquam ampliùs de talibus ſcribere;
quoniam iſti facere quod lubet volunt, audi-
re quod diſplicet non ſuſtinent: quaſi faciat
illis injuriam qui auſit hiſcere, dum ipſi jura
omnia pervertunt. Si certò reſcieris iſtum
hominem à Luſitano captum, eſſe Tutucuri-
ni, per quantum Deo gratificari ſtudes, oro,
raptim

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

raptim te ad Præfectum confer, & efficaciſſimè cum eo age, ut vinctus ſtatim ſolvatur. Luſitanus autem qui eum dederat in vincula, veniat huc expoſitum quid petat, aut quid queratur. habebitur enim ratio juris ejus quantum erit opus ut plenè illi ſatisfiat. Probarent-ne Luſitani, ſi quid Indus aliquis cum quopiam ipſorum controverſiæ haberet, rapi ab eo vi ac manu è terrâ noſtræ ditionis Luſitanum, & vinctum in Continentem abduci? minimè profectò. ita & Indi quoque animati ſunt. cur igitur illis facimus quod nobis fieri nollemus? aut miramur ſi pariter uti nos, indignantur læſi. ſi juſtitiam negarent, eſſet veniâ dignior graſſatio. nunc cum præ ſe ferant fide optimâ jus dicturos, cum leges Societatis exactè ſervent, & pace ac æquitate quantam optamus commercium nobiſcum exerceant, quid plauſibilis excuſationis allegamus? aut quo ſatis ſpecioſo fuco fœdifragæ infidelitatis turpiſſimam maculam obducimus? Quod ſi obſtaculum iſthic ineluctabile teneret, ne proficiſci ſtatim poſſes, mitte Paulum Vazium cum tuis literis ad Præfectum. Iterùm tibi affirmo: plus me conturbatum eo nuncio, quàm tibi ſignificare ſcribendo poſſum. Det utinam nobis

Deus Dominus Noſter tantum robur animi quanto eſt opus ad inconſultas iſtiuſmodi temeritates quâ decet patientiâ ferendas. Licet idoneis autoribus quæ dicta ſunt comperi: tamen quæſo te ne graveris diligenter perſcribere de toto negotio quid iſthic perſpexeris. Verène mancipium Regis Travancoris Luſitanus in ejus terris ceperit. ſi fecit, quam facti cauſam alleget; præterea ecquid, ut dicitur, tracturus ſit Tutucurinum & quamobrem. cupio aliquid audire, unde minui ſaltem atrocitas illaudati facinoris queat, & famæ convicium coargui. Sin nihil eſt invidiæ levandæ; & verè ita res contigit ut narratur paſſim, omittendum mihi ſcilicet propoſitum erit adeundi Regis, apud quem eram tractaturus quædam è re obſequij divini. Scis quàm efferetur iſta gens raptibus mancipiorum; præſertim in loco ditionis eorum, attentatis. non eſt dubium quin omnes illic ultionem fremant; Luſitanamque Gentem ac Chriſtianum nomen contumelijs proſcindant. Huic invidiæ me obijcere conſultum non ſit. Quare aliò cogitandum erit, & expediendus tandem impetus in conſilium quod dudùm mihi pellaci ſpecie blanditur, omiſsâ Indiâ, vbi tot obſtacula promulgationi

Reli-

Religionis Chriſti, unde minimè oportuerat objectantur, transferendi me in Æthiopiam, quò ſpes magna & veriſimilis vocat Dei Domini Noſtri gloriæ inſigniter promovendæ, promulgando illic Evangelio; vbi non erunt Europæi qui nobis obſiſtant evertendo quantum ſtruimus. non te celo, me tam vehementer illuc impelli, ut non ſit inveriſimile, me hîc Manapare brevi conſcenſurum naviculam ex ijs quas *tonos* vocant, qualium adeſt copia, quâ me ſine morâ Goæ reddam, ibi quæ opus ſunt ad profectionem in terras Præſtejannis paraturus. Deus nos ſuo auxilio & gratiâ dignetur. Amen. Manapare XII. Kal. Aprilis CIↃIↃXLIV.

Tuus Frater in Chriſto amantiſſimus

Franciſcus.